

казва, че нашето духовенство е малко, но че скоро ще имаме образовано духовенство, на което не би трѣбвало да се правятъ спънки. Въ тая смисълъ се изказва и Макариополски. А Чинтуловъ сподѣля мнѣнието на Груева и прилага, че тази възраст трѣбва да се опрѣдѣли и за владицитѣ; мисли, че това звание, което е завидно, желающиятъ да го придобие ще се старае да покаже способностъ и народътъ въ това разстояние ще може да го познае и да го оцѣни (тамъ, с. 36). Срѣщу това мнѣние възстава и главниятъ дѣещъ въ събора, умѣренитѣ Кръстевичъ. А това е почти единствената важна заява на Чинтуловъ, записана въ протоколитѣ на събора. По-нататкъ той се застъпва за интереситѣ на сливенци, като се осланя и на извадки отъ тѣхни писма до него, при опрѣдѣляне границитѣ на сливенската епархия (с. 141, 154). На 25-то заседание (отъ 21.V) се прѣдлагатъ лица, които трѣбва да бждатъ избрани за владици. Чинтуловъ и Доброплодни прѣдлагатъ отъ своя страна за такова лице архимандритъ Панаретъ, за когото въ 28-то заседание (отъ I.VI) Чинтуловъ дава кратки свѣдения (с. 146, 159).⁴¹

Отъ всичко това се вижда, че участието на Чинтуловъ въ паметния съборъ е било твърдѣ скромно. Неговото име се споменува много рѣдко, и то при такива въпроси, които не стоятъ въ прѣка, важна зависимостъ съ главната работа, която съборътъ е ималъ да върши и която е изнесена отъ други видни прѣдставители. Вижда се още, че Чинтуловъ се е солидаризиралъ съ възгледитѣ на благоразумнитѣ и особено е уважавалъ Гаврилъ Кръстевичъ, а лѣвичарското течение по черковния въпросъ, прѣдставяно отъ Петко Славейковъ вънъ отъ събора, съвсѣмъ не е съблазнявало сливенския учителъ, който е билъ настроенъ доста по-консервативно и отъ умѣренитѣ прѣдставители.

Слѣдъ като уставътъ билъ готовъ, съборътъ трѣбвало да избере екзархъ, но това не могло да стане, прѣди уставътъ да бжде прѣгледанъ и приетъ отъ Високата Порта. Ето защо прѣдставителитѣ рѣшаватъ: „Народниятъ Съборъ да прѣкъсне приврѣменно заседанията си, и които отъ прѣдставителитѣ желаятъ, могатъ да си отидатъ, които пъкъ нещѣтъ да си ходятъ, ще посѣщаватъ заседанията на приврѣмения съѣтъ и ще си даватъ мнѣнието по въпроситѣ, които се разискватъ въ него. Такова рѣшение тѣ взеха въ заседанието си отъ 24 юли, което